

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ، إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ)(العصر)، والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وعلى آله وصحبه، السلام عليكم ورحمة الله وبركاته،

له خزمه‌تتان به‌رده‌وام ده‌بین له‌ده‌رسه‌کانی ناوه پیرۆزه‌کانی خودا له‌گه‌ل ئه‌فعاله پیرۆزه‌کانی، گوتمان هه‌ر له ئاده‌م علیه‌السلام، ئه‌نبیاء و رسول هه‌ده‌ه‌فیان له‌نارد‌رانیان ئه‌وه بووه که به‌حقیقه‌ت خودا به به‌شهرییه‌ت بناسین، ئه‌وه له‌بۆ‌چوونه تا‌ک تا‌که‌انه‌ی که به‌شهر هه‌یانبووه، به ته‌ئیری شه‌یاطینی ئینس و جن له می‌شکیان دروست کرایه، ئه‌نبیاء و رسول هاتینه ئه‌وه له‌بۆ‌چوونانه یان راست که‌نه‌وه یان ته‌غییری پی بکه‌ن، لویه موقه‌ده‌سترین مه‌وضوع که ئه‌نبیاء و رسول هه‌یان‌بیان له‌بۆ به‌شهرییه‌ت مه‌وضوعی ئه‌سماء و ئه‌فعالی باری ته‌عالایه.

له‌طولی ته‌ئیری ریساله‌ت ئه‌وه مه‌قصد بووه، لویه‌وه‌ی فی‌عه‌لن که‌ینه‌ی عیبادی خوی خویان به‌حق ناسی ئه‌وه وه‌ختی به‌حق ده‌نانن عیباده‌تی بکه‌ن، که‌ینه‌ی به‌حق عیباده‌تیان کرد ئه‌وه وه‌ختی باری ته‌عالا عیباده‌ته‌که‌یان لی قبول ده‌کا، ئه‌وه وه‌ختی به‌حق ده‌چنه‌ جه‌نه‌ت، یاخود به‌حقیقه‌ت مو‌حاسبه‌بیان ده‌کری له‌بۆ جه‌ه‌نه‌م، وه گوتیشمان ذاتی رسول الله محمد صلی الله علیه وسلم له‌گه‌ل جه‌معی صه‌حابه‌ی کیرام که‌خویان ناسی له‌ری قورئانه‌وه خویان ناسی، باری ته‌عالا هه‌ر له‌سوره‌تی قه‌لم و عه‌لق و موززه‌میل و موده‌ئیر و سبح باسم ربك الاعلی و فاتحه هه‌تا ته‌خیری، به‌ونه‌وه‌ی قیچ قیچ به‌قه‌د پیویستی داخیلی پیغه‌مبه‌ر و جومله‌ی صه‌حابه‌ی کیرام خوی به‌وان ده‌ناساند، چونکی گوتمان هه‌ر داخیلی سینگێ ئینسانه و قه‌لبی قورئانی ئینسانه خودا خه‌لقی کردیه، وه ده‌بی به‌وه که‌میته‌ی به‌وه می‌قده‌ری که ئه‌وه قه‌لبه ئیستیعیایی و مرگری ناوه پیرۆزه‌کانی خوی، هه‌ر به‌وه مسته‌وایش باری ته‌عالا خوی به‌وه عیبادانه بناسینی، ئه‌وجه پاشان سه‌بر سه‌بر ئه‌وه که‌مییه و می‌قده‌ره زیاد ده‌کا، ئه‌وانیش ئیمانی پی ده‌ینن هه‌تا ده‌گاته ئه‌وه مسته‌وایه‌ی فی‌عه‌لن لی‌یان رازی ده‌بی.

لویه له ئه‌شنای دابه‌زینی قورئان که جه‌معی صه‌حابه‌ی کیرام رضوان الله علیهم جمیعا، خویان ناسی چ کیتابه‌ک چ مولحه‌قه‌ک چ شه‌رحه‌ک له‌بۆ ذاتی قورئان نه‌هاتیه، که فی‌عه‌لن له‌گه‌ل قورئان ببه‌تته شاریحی أسماء الله و أفعاله، وه به‌وه‌ش یه‌قینمان سه‌تا سه‌ته ئه‌گه‌ر هاتوو جومله‌ی موسولمانان ته‌عامولیان له‌گه‌ل ئه‌سماء و ئه‌فعالی خوی وه‌کو ته‌عامولی جومله‌ی صه‌حابه‌ی کیرام بوو، ئه‌وه وه‌ختی ئیمانیان وه‌کو ئیمانی پیغه‌مبه‌ر و جومله‌ی صه‌حابه‌ی کیرام ده‌بی.

وهختی خۆی گوتمان پاشی ئەسماء باری تەعالا ئەفعالیشی هەبوو وە هەشە، لە قورئانیش باری تەعالا بەحسی ئەسماء و ئەفعال دەکا، ئەورۆ لە خزمەتان لە سورەتی مدثر کەسێیەمین مەرحەلەیه لە مەراحیلی چۆنیەتی ئیمان هینان بە ئەسماء و ئەفعالی خوای، باری تەعالا مەجموعەک لە ئەفعالی خۆی لەبۆ ذاتی پێغەمبەر صلی الله علیه وسلم لەگەڵ جوملە ی صحابە ی کیرام باس دەکا، هەر لە بیدایەت کە باسی (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ * قُمْ فَأَنْذِرْ * وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ * وَتَيَّابِكَ فَطَهِّرْ * وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ * وَلَا تَمُنْ بِتَسْتَكْبِيرٍ * وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ) (المدثر)، ئەوانە هەمووی بەحسی واقیعیەکن حالەتەک واقیعی مەوجودە دەبی پێغەمبەر صلی الله علیه وسلم موعالەجە ی بکا لەگەڵ جوملە ی صحابە ی کیرام، ئەو واقیعیە، ئەو وجودە، ئەو زەمانە، ئەو مەکانە، کە تێیدا مەوجودن، دەبی جوملەک شت بکا پێغەمبەر صلی الله علیه وسلم، یەک لەوانە یقوم و یبذر هەربستی و دەست بەئیندارکردن بکا، پاشان تەکبیری خوای (وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ * وَتَيَّابِكَ فَطَهِّرْ) س.

إن شاء الله ئەگەر چوونە مائی مەجالی تەماشاکردنی تەفاسیرتان هەبوو إن شاء الله حوسنی ئیستیفادە لە تەفاسیر دەکری، ئەو هەموو حالەتانە لە واقیعی دەبی لە داخیلی پێغەمبەر و جوملە ی صحابە ی کیرام دروست بی، لەبۆئەو ی فیعلەن نا ئەو فیعلە ی کەپاشی وە ی دیتە خواری بتانی داخیلی پێغەمبەر و جوملە ی صحابە ی کیرام وەریبگری، ئیمتیصاصی بکا، بتانی ئیستیعیابی بکا، بتانی هەضمی بکا، پاشی ئەو هەموو مەئمووراتانە ئەوجا ئیسم و فیعلی خوای دیتە پاش، ئەویش (فَإِذَا نُورَ فِي النَّاقُورِ * فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ * عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ) (المدثر) ، مەوقیفی باری تەعالا چیه لیره بەرامبەر ئەو هەموو ئەحداثانە؟ دەفەرمی: (ذُرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيداً * وَجَعَلْتُ لَهُ مَالاً مَمْدُوداً) (المدثر)، هەموو خۆیتی ئەو، (وَبَيْنَ شُهُوداً * وَمَهْدَتْ لَهُ تَمَهيداً * ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ * كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيداً * سَأَرْهُقُهُ صَعُوداً) (المدثر) ، باری تەعالا بەحسی واقیعیەک دەکا موعییهن لەبۆ جوملە بەشەرەک.

گوتمان پێغەمبەر صلی الله علیه وسلم لەسەر ئەو کورنەرضیه ی ژیايه، بە زەمانیش ژیايه، ئەو بیست و چوار سەعاتە ی بەسەر مەدا دەروات بە سەر پێغەمبەر و جوملە ی صحابە ی کیرامیش دا پڕویشتیە، چەند سەت کیلۆ مەترەک پێغەمبەر صلی الله علیه وسلم لە مە دوور بوو ژیاينی، ئیذەن ئەو واقیعی ئەئەری لەسەر هەبوو لەو واقیعی لەزەمان و مەکان شتی وەرگریتیە شتی شتی دايتە ئەو واقیعی، لەناو ئەو واقیعی کە تێیدا ژیايه یەک مەجموعە ئەنواع لە ئەشخاص هەبوو، باری تەعالا لیره پاشی ئەو هەموو جوملە مەئمووراتانە، دەبی پێغەمبەر صلی الله علیه وسلم دەبی ئەوها بکا، ئەوها بکا، خۆی جەنابی علیہ الصلاة و السلام لەگەڵ جوملە ی صحابە ی کیرام، ئەوجا پاشان

ئەوئەھى تەبەھى ئەھالەتەھى لەشەرىحەك موعەيەن، قطعەك لە مەجودىن، لەوشەرىحەھى بەرى تەعالا بەھسى ئەوانى لۇ دەكا، دەلى: ئەگەر ئەتو ئەھات كەرد، ئەھات كەرد، مەوقىفە من چ دەبى بەرى تەعالا دەفەرمى ئەمن چت لۇ دەكەم؟ دەفەرمى (ذرنى) مەجالم بدئ، صەپرم لەسەر بەگەر، (ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا) (المَدَّثَرُ 11)، يەنى ئەوانەھى كە ئەتو دەبىنى لەپىش چاوتن ئەھ شەرىحەھى ئەھ مەقطەھە بەشەرە ئەوانە ھەموو ئەمن خەلقم كەردىنە، يەنى چ؟ يەنى ھەرچى دەراتيان ھەھە لە بەدەنيان بەرى تەعالا دروستيانى كەردىنە، لە ھەموو وەسائىليان لە ژيان كە پى ى دەژىن لە ژيان، لە چاھ و لە گى و لە دەست و لە زمان و لە ھەموو مەشكىيان، ھەمووى بەرى تەعالا دەلى ئەمن خەلقم كەردىنە، كو ئەھات خەلقم كەردىنە دەتانم ئەھات نەسفىشى كەم، دەتانم ئەھات تەدمىرى كەم، دەتانم ئەھات سەھقى كەم، چونكى من خۆم خەلقم كەردىنە.

لۆيە دەفەرمى: (ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا) (المَدَّثَرُ 11) بە تەنىش خەلقم كەردىنە، بەتەنىم خەلق كەردىنە، يەنى چ؟ يەنى داکى يەنى بابى، پەرۆتىيات و قىتامىيات خەلقى نەكەردىنە، چونكى لە جىيەكىتكە دەفەرمى: (أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ * أَلَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ) (الواقعة)، بەھسى شەھوتى پياھە، دەلى تەھاشاتان كەردىنە شەھوتى پياھە، ئەنگو خۆتان دروستى دەكەن؟ كە لەگەل خىزانى خوى جەمە دەبى، ئەنگو دروستى دەكەن يان ئەمە خۆمان دروستمان كەردىنە؟ ئىدەن ھەرچى شانەھ خانەكانى بەدەنى ئىنسانەھى الله خالقىتى، ديارە بەس خوى بە تەنى خالقىھە، ما تەبەققا داك ئەمانەتەھى ھەرى گەرتىنە لە زگى، باب ئەمانەتەھى ھەرگەرتىنە تەحوىلى زگى داك دەكا، ھەتا ويلادەھى ئەھ ذاتەھى بەرى تەعالا تەيسىرى رىيەكەھى لۇ دەكا (ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرَهُ) (عبس)

، ئەگەر بەرى تەعالا تەيسىرى دەرچونى ئەھ كۆرپەھە نەكا لە زگى داکى ئەھ كۆرپەھە دەمرى، داكىشى پى دەمرى، طاقتى ئەھى نىيە فيعلەن ئانەھى ويلادەھەھى بىي، ئەگەر بەرى تەعالا خوى رىيە لە بو تەيسىر نەكا، (ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرَهُ) (عبس)

ئىدەن خوى مۆتەھەككىمە، دەبى لە داخىلى جوملەھى صەھابەھى كىرام ئەھ قەناەتەھى ئەھ حالەتەھى دروست بىي فيعلەن بەرى تەعالا خالقيانەھى، چونكى كە تەمەشای خوى دەكا بە تەنى دايك ئەمانەت بوو ھىنايتى، ھەرەك لەمە ئەمە تەصەورى خۆمان بەكەن پىشى ويلادەتەھى لە زگى داكامان بووين، تەصەورى ئەھ حالەتەھى بەكەن فىلەھى ھىياتەھى سەرلەنوى لە سفر لى بەدەن داكامان ئەمەھى خەلق نەكەردىنە، بابىشمان ئەمەھى خەلق نەكەردىنە، ئىدەن ئەمە خۆمان مولى خۆمان نىن، صاحىبى خۆمان نىن، ھىچمان بەدەستەھى خۆمان نىيە، كە دەفەرمى: (ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا) (المَدَّثَرُ 11) يەنى بەرى تەعالا تەھداھى ئا ئەھ ھىچەھى دەكا، كە فيعلەن خۆشى خەلقى كەردىنە.

بیلا تەشبیھ له دولی صنایی غالبین که ئەسلیحە دروست دەکری، مەثلەن دەبابە دروست دەکری، ضدی دەبابەش سیلاحەکی دروست دەکەن، هەر نەفسی مەعمەل، که گۆللە دروست دەکری ضدی گۆللە سیلاحەکی دروست دەکەن گۆللە تەئسیری لی نەکا، بیلا تەشبیھ رب العالمین و لله مثل الأعلى که دەفەرمی ئەمەن بەو نەوعە ی بەو خەریتەییە ی بەو ئوسلوبە ی خەلقم کردیە، دەتەم ئەو هاش تەفلیشی بکەم، ئەو ها نەفسی کەم، پارچە پارچە ی کەم، بیکەمە خەلییە خەلییە، چونکی ئەو ها سەیطەرەم لەسەری هەییە، ئەو مەفەومی (ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا) (المَدَّثَر 11) ئەو خەلقە، ئایەتی پاشی وی کەلیمەکیکە دئ: (وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا) (المَدَّثَر 12) پاشی خەلق، جەعل دئ، جەعل یەعنی چ؟ له زەمانی پێغەمبەری صلی الله علیه وسلم لەبن دار خورمای فەسلیە دروست دەبوو، که لایەزالیش ئەو ی ئیستا چووبیئە جنوب و دیتی دار خورما، له بنی دارخورمای فەسلیە هەییە، مەجموعە لەقەکی دارخورمای تازه دەرچوو ئەمما گچکەترە، ئەو فەسلیەییە، بلین نەو ی منداری ئائەو دارخورمایەییە، فەرخیە ئەو دارخورمایەییە، دارخورمایەکیە دەبته داک یان باب، ئائەو فەسلیەییەش ئائەو لەقەش ئائەو چیلکەییەش که لەبنی دەرچوو دەبته وەلیدی وی، ئائەو وەلیدە ئەو چیلکەییە که دەرچی له پەنای دارخورما داکەکی یان بابەکی پئی دەگوترئ جەعل، ئەو مەفەومی جەعلە، یەعنی دەبی دارخورمای ئەصلی هەبی ئەوجا پاشان چیلکە ی لەپەنای لەبنی له رەگەکی دەرچی، ئەو مەفەومی کەلیمە ی جەعلە،

حەیان بی ئەصلەن پاشان که فەرخیە بوو فەرخیەکی ناوی جەعلە، باری تەعالا ئینسانەکی خەلق کرد ئیهمالیشی ناکا، کئ وەسائیلی حەیات ی لەبو تەئمین دەکا؟ کئ جەعل دەکا؟ الله، ئیذەن پاشی خەلقى پاشی تەصەوری ئەو ذاتە ی ئەو صەحابە موبارەکی له میشکی خوی که فکر دەکا کئ خەلقى کردیە، پاشان مەرحلەکیکە پاشی وی دئ ئەویش جەعلە، لویه دەفەرمی مەرحلە ی پاشی خەلق، (وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا) (المَدَّثَر 12) یەعنی هەتا خەلق نەبی جەعل نییە، ئەو ناو قاعیدە ی قورئانە، خەلق دئ پێشترئ، ئەوجا پاشان جەعل دئ، جەعل ئینتاجی خەلقەکیە، وجعلت چ؟ له، لەبو ذاتەکی چ؟ (مالا ممدودا) مال.

له لیسانی عەرەب کەلیمە ی مال لەبو هەرچی ئینسانە ئیمتیلاکی دەکا، هەرچی ئینسان پئی هەیی له زیو و له دینار و له خانی که بکری قیاس بکری به بەها به قیمە ی ماددی پارە پئی ی دەگوترئ مال، هەرچی هەییە خانی مەثلەن سەیارە به پارە ی بقرسیندرئ پئی ی دەگوترئ مال، لەعەینی وەقتیش زیو و زیو و دینار و دۆلار و هەموو پئی دەگوترئ مال، جەمعی وانە پئی دەگوترئ ئەموال، ئەگەر هاتوو مالەکی وشکبوو، بکری نەقل بکری له گیرفان له ناو جانتا پئی

دهگوتري اموال منقوله، نهگهر ومکو خانی بی ومکو عارد بی ومکو عیقارات بی عیماره بی پی
دهگوتري اموال غیرمنقوله.

لویه له مهحاکم نهگهر کابرایهک حزی له سر ههبوو لهسر نهموالی، حزهکه قانونهکه نهبهو
نوعههی دهردهچی حیجزی نهموالی منقوله و غیر منقوله، ئیذن هتتا خانیهکش عیمارهکش
پارچه عاردهکانی ههمووی بووه نهموال، که ئینسانهکهی خلق کرد نهفسی وهقت نهموالیش نهو
دهیداتی (وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا) (المذثر 12)، ئیذن هرچی منقوله له دینار و درهم له خانوو و
عیقاراتیش ههمووی ماله، (وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا) (المذثر 12) کی نهو جهعلهی کردییه؟ نهگهر
نهو ذاته تهصویر بکا، الله جل جلاله، الله جل جلاله نهو عاردهی خلق کردییه، گهنمیشی خلق
کردییه لو نهو ذاتهی، بارانیش هر نهو خلقى کردییه، پوتاسیوم و کالیسوم و کلوراتی ناو نهو
عاردهی خودا نیسبهتی دایتی، چونکی له عینی تنیشت نهو عاردهی صحرایشی دروست کردییه،
نهو دهرسهکه لهبو ذاتی موتهصویر، نهگهر بتوی دهرس وهرگری لووهی فیعلمن ماعدهای خوی
جاعیلهک ههیه.

نهها تهماشای صحرام خلق کردییه ناتانی چی له ناو بچینی، لویه صحرای خلق کردییه
لونهوهی فیعلمن نهو ذاته حس به گچکاتی و قهزهی خوی بکا، له تنیشت عاردی به پیت پر به
ئینتاج، صحرایش ههیه، ئیذن کی عاردهکهی خلق کردییه؟ الله، کی نهوها نهو طبیعهتهی دایتی
نهو عاردهی؟ الله، کی گهنمهکهی دروست کردییه؟ هر الله، کی بارانهکهی خلق کردییه؟ هر
الله، باشه که دی کابرای زاریع(جوتیار) عارد مهوجوده نهو چی له ناو نهو عاردهی دانهنایه چی
پی نهکرایه خلق کا لهناو عاردهکهی دابنی، عاردهکه ئی خوییه نهو ذاته جهنابی عالی دی
عهردهکه هر نهو عاردهی ئی خوییه دهیکیلی، گهنمهکه ئی خودایه له بن عاردهکهی دهنی، نهوجا
پاشان رادهوهستی دهنی یا رهبی باران ببارینه، ئینتاجهکهی وهی جهعله، نهو گهنمهی که دهردهچی
نهو سومبلانهی که دهردهچن نهوه جهعله، ئینجا کابرا دهیخوا، دهیفروشی، دهیکاته پاره لهگیرفانی
دادهنی، ئیذن نهوه ههمووی بووه نهموال.

ئیذن هرچی ههیه له ئینتاجاتی ماددی و مهعهوهی جهعله، هی کییه؟ هی ذاتی (الله)یه، پاشی
خلق جهعله ها، (وجعلت) من الذي جعل؟ الله، لووهی قهت به میشکی به تهصویری دانهی نهنوا
جهوی بارانی باراندییه، به تهصویری دانهی موختهمله مهعملهک لهموستهقبل ههبی هور
دروستکا بارانی ببارینی، به تهصویری دانی بهشهرهک همتا قیامت بتوانی یهک قهتره ناو دروست
بکا، به تهصویری دانی نهگهر هاتوو خوا عاردی کرده صحرای پی عیلاج نهکری، نهوانه ههموو

تەحەددىيە، لە مەفھومى جەعلەكەيە، (وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا وَبَيْنَ شُهُودًا) (المَدَّثَر)، كى كوردىتى؟ تازە گوتمان خۆى ئىنتاجى داك وبابى خۆى نىيە، يەئنى بەس ئىنتىسابە، بەس نەسەبە، ناوى لەبۆ باب و باپىرى دەگەرئىتەو، ئەمما خۆى خەلقى خۆى نىيە، باب و داكىشى خەلقى نەكردىيە، ئەمانەت بوو لە كنىيان، كى مندارى دەداتى ئەگەر خۆى خالى خۆى نەبى؟ خۆى لەسەر خۆى موھەيمىن و موسەيطر نەبى، كى مندارى دايتى؟ خۆشى ومختى خۆى منداز بوو كۆرپە بوو لەناو زگى داكى.

ئىذەن نەفسى طەرىقە ھەر خودا دەيكا، (وَبَيْنَ شُهُودًا) (المَدَّثَر) ئەو ھەموو خەلقە ئەو ھەموو جەعلە، ئەگەر ھاتوو مەئەلمەن عارد ئەو عاردەى ئەو ذاتە ئەو جەنابە دەيكىلى فوجئەتەن بوو صەببە، ئەو عاردە ھەمووى بوو صەببە، چى پى دەكرى؟ سارەك دوو سار بىست سار سى سار ھەرچى ئىنتاجى كوردى لە دانەئىلە گەنم و جو برنج ھەمووى دەخوا و سندانى دەگاتى، پى دەكرى يان نا؟ پى دەكرى بارى تەعالا ئەمر دەكا باران سەد سال نەبارى، پى دەكرى يان نا؟ پى دەكرى، گەنم، ھەرچى گەنم ھەيە لە وجود ھەمووى بمرىنى، چونكى ئەو گەنمانە ھەمووى زندىنە، گەنم ھەمووى زندىنە، بتانى بارى تەعالا بىمرىنى، با ئەو ذاتە جەناب عالیە ھەر لە بن عاردى بنى و ئەو گەنمەى ھىچ ئىنتاجى نابى سونبول دروست ناكا چونكى مردىيە، ناوكى لە ناو ھەيە، كە بارى تەعالا ئەوانە ھەموو دەكا ئەوئى تازە گوتمان نايكا عەكسى سوننەتى خۆى ناكا ئەو پى دەگوترى تەمەيد.

تەمەيد مەئەلمەن بەحسى عارد دەكا دەرى (ومهدنا الارض)، عارد تەمەيد كرايە، لۆ؟ دەيتانى بارى تەعالا ھەموو عاردى لىژ بكا، يان خرور بى ئىنسان تىيدا، ئەو ومختى ژيانى لە سەر دەبوو؟ وەكى سىنيەكى عارد خوار بى يان لۆ سەرى بى يان لۆ خوارى بى، بەشەر نەيدەتانى كەرپوچ لە سەر كەرپوچى دانى، ھىچ حەضارە و مەدەنىيەت نەدەبوو، پى دەكرى وابكا پىشى دەكرا وەبكا، ئەمما چى كرد؟ تەمەيدى كرد، كى كردى؟ (وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمَهِيدًا * ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ) (المَدَّثَر)، لەگەر ئەو ھەش فيعلەن ھەرچى خانەى ناو زگى داكىتى بارى تەعالا خەلقى كوردىيە.

حەتتا بارى تەعالا لە ئايەتى دى لە سووھرى دى بەحسى ئەوئى دەكا ئەو كۆرپەيە ناو زگى داكى ئافرەتە بە ئەنواع و ئەشكال تەطورات دادەچى، يەك لەو مەرحەلانە سى پەردەى لە سەر ھەيە، ئەكتۆدیرم، ميزۆدیرم، ئىندۆدیرم، ئەو سى پەردەيە بارى تەعالا ئەو ھەى دروست كوردىيە ھىچ نەوعە روناكەك مەخلوق نەگاتە ئەوئى، چونكى يەك جوزە لە مليون لە روناكى لە ئەشيعە وەكو ئەشعەى ئىكس، ئەوئى ئىنسان دەچتە خەستەخانەى سنگى دەداتە بەر جىھازى

ئەشئىعەي، ئەشئىعەي دەگرن، ئەو پى دەگوترى ئەشئىعەي ئىكس، يەك قىچ يەك لە ملېون جوزء لە ئەشئىعەي بگاتە ئەو ذاتەي ئەو كۆرپەيەي كە لە زگى داكىتى يەكسەر دەيمىرنى.

باشە بەمەلاين ئىشئاعاات تىشك هەيە لەو ئاسمانەي، يەك لەوانە مەئەلەن ئوزونە، لىزەر هەيە لە كەون هەموو ئىشئاعااتى خوايە بارى تەعالا ماعەداي زگى ئافرەت كە بە پىستە و بە پەردە داخىلىشى سى پەردەي لۇ دانايە هەرسى پەردە وەكى واقىيەي گوللە بەندە وەكو درعى مودەرەعەيە، ئى عەسكەرىي ئەستور هېچ تىشكەك نەتانی ئائەو سى پەردەيەي قەطع كا، لۇ؟ لۇئەوئەي فەيغلەن ئەو كۆرپەيەي بنانى بژى، گەورە ببى، نمو بكا، بگاتە ئەو مستەوايەي كە بارى تەعالا دەيەوئ.

قەناعەتتان هەيى لەحظە بە لەحظە بارى تەعالا رىعايەتى دەكا، لەحظە بە لەحظە بارى تەعالا حىمايەي دەكا، لەحظە بە لەحظە بارى تەعالا خواردن لە خىنى ئەو داکەي نەقل دەكا لەبۆ ئەو كۆرپەيەي، خۆي موهەيمە (وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمَهِيداً) (المدثر) ئەو خەلىيانە ئەو كۆرپەيە نازانى خانەي خەلىيەي چاؤ كېنەنە، كى خانەكانى چاؤ لە بۆ چاؤ دەنئىرى، چونكى ئائەو كۆرپەيە بە هەزارەها نەوع خانەو خەلىيە دروست دەكا، چ مېرورەك هەيە لەوئ بە خانەي چاؤ بلى بېرۆ ناو چاؤ، بە خانەي گى بلى بېرۆ ناو گى، گى دروستكە، بەخانەي زمان بلى بېرۆ ناو زمان، بە خانەي دەست بېرۆ ناو دەست، دەست دروستكە، چاؤ دروست بکە.

هەتتا سپياتى و رەشاتى چاؤ، كى ئەو هەندەسەي دادەنئ؟ كى رىعايەت دەكا؟ كى مېرورەتى دەكا؟ كى موهەيمە؟ ئەو هەموو مەفھومى تەمەيە (وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمَهِيداً * ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ * كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيداً) (المدثر) بەحسى ئاياتە، (آياتنا) موعانەدە هەيە لەگەل ئايات، موعانەدە بە چ دەكرئ؟ موعانەدە إلا دەبى بە واقىع بكرئ، موعانەدە إلا دەبى بە واقىع بكرئ، بارى تەعالا لئىرە بەحسى موعانەدە و بەحسى ئايات دەكات،

وختى خۆي گوتمان بارى تەعالا دوو نەوعە ئاياتى هەيە، ئاياتەك كەونىي، خەلقىي، كە ئەو هەموو مەخلوقاتانە هەموو ئايەتى خوايە، وە ئايەتەكيش شەرىعى كە ئەو قورئانەيە، دوو نەوعە ئايەتتان هەيە، ئاياتى كەونىي، هەرچى مەخلوقە لە وجود، لە زەرە، لەخەلىيە، لەگچكەترين هەتا موعەقەدترين، هەموو ئايەتە، وەكو ئەو قورئانەيە، [نامازە بۆ قورئانى پېرۆز دەكات] ئەومش هەر ئايەتە.

ئەمما ئەنبياء و روسول كەدئین يەكەمىن جار تىلاوہى ئايەتى يەكەم دەكەن، تىلاوہى ئايەتى مەخلوق دەكەن لەبۆ ذەوات، لۇيە لەهەموو قورئان لە سورەتى فاتىحەوہ هەتا سورەتى قل أعوذ برب الناس

که بهحسی نهنبیا کرابی، نیشیان باری تهعالا فرموویتی: (يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ) پاشان (وَيُزَكِّيهِمْ) پاشان (وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ) آل عمران، چار مرحله‌یه:

یه‌که‌مین: (يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ)، ذاتی ره‌سول نه‌یه‌که تیلاره‌ی نایات ده‌کا، چ نه‌وعه نایات‌ه‌ک؟ نایاتی که‌ونیی، چونکی نه‌و ذاته چاو و گئی هه‌یه، یه‌که‌سهر که‌نایاتی که‌ونیی له‌بو تیلاره‌و کرا، له داخلیلی وه‌ختی خوئی وه‌کو به‌حسمان کرد جیهاز هه‌یه، نه‌و جیهازه ده‌ست به‌ته‌نمیه ده‌کا نه‌و ته‌نمیه ناوی ته‌زکیه‌یه، (ویزکیه‌م) پاشان نه‌وجه زه‌مینیه ئیستیع‌داد له داخلیلی دروست ده‌بی، له‌بو‌وه‌ی فی‌علم‌ن بتانی ته‌علیمی کیتابیش بکری، پاشان پی‌غه‌مبه‌رکه‌ک چ ده‌کا؟ مرحله‌ی سی‌یه‌م: (وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ) ته‌حویلی نه‌و کیتابه‌ی له‌بو واقیع ناوی نایه به‌حیکمه، (وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ).

لویه له‌هه‌موو قورئان کیتاب و حیکمه هه‌یه، کیتاب و سوننه نییه، هه‌موو قورئان به‌حسی کیتاب و حیکمه ده‌کا، الکتاب والسنة له‌ قورئان نییه، لو؟ که‌تیلاره‌وه‌که‌ی له‌بو کرد فی‌علم‌ن نه‌و ذاته ئی‌حساس ده‌کا خالیقه‌ک، جاعیله‌ک، مومه‌هیده‌ک، هه‌یه نه‌ویش (الله)ه‌ جل جلاله، که نه‌و ئی‌حساسانه‌ی له‌داخیل له‌بو دروست بوو، نه‌و داخیله ده‌ست به‌ئیش کردن ده‌کا و ته‌نمیه ده‌کا، گه‌شه‌و نما ده‌کا داخلیلی به‌و گه‌شه‌و نمایه‌ی زه‌مینیه دروست ده‌کا له‌بو فی‌ربوونی کیتاب، که فی‌زی کیتابه‌که بوو شهرت نییه ئه‌لف و باء و تاء و ثانیث بزانی، نه‌ه مه‌طلوب نییه له‌ ئینسان، پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم خوئی ئه‌لف و باء.. کابرای جاهیل و ئوممی زورمان دیتیه شه‌خص شه‌هاداتی دکتورای جامعیه‌ی هه‌بووه نه‌مما ئینسانه‌ک بووه فی‌علم‌ن جاهیل بووه، چونکی له‌ نایاتی خوی که‌ونیی نه‌زانیه، مه‌ئه‌لم‌ن گا په‌رست بووه، به‌شهر په‌رست بووه، پاره په‌رست بووه، نه‌وه جاهیله با زور شه‌هاده‌شی هه‌بی، دختور بی، دکتورای هه‌بی، پرؤفیسور بی، فه‌یله‌سوفی، جاهیله، نه‌مما ئوممی نه‌و ذاته‌یه حه‌قائیقی شت بزانی نه‌شتانی بخینی له‌کتاب، تاقه‌تی نه‌وه‌ی نه‌بی ئه‌لف و باء و تاء و ثانیث، جه‌دوه‌ل ضه‌رب له‌به‌ربکا، نه‌وه‌ی عیلمه‌ی نه‌بی نه‌وه پی‌ی ده‌گوتری ئوممی، پی‌غه‌مبه‌ر و جومله‌ی صه‌حابه‌ی کیرام هه‌موویان ئوممی بوون، نه‌مما جاهیل نه‌بوون.

لیره پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم که تیلاره‌ی نایاتی کرد، ته‌زکیه له‌ داخلیلی جومله‌ی صه‌حابه دروست بوو، زه‌مینیه دروست ده‌بی له‌بو ته‌علیمی کیتاب (وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ)، ته‌حویلی نه‌و کیتابه‌ی له‌ بو ته‌فعیلی نه‌و کیتابه‌ی له‌ بو واقیع پی‌ی ده‌گوتری حیکمه، لویه هه‌موو قورئان له‌ فاتیه‌وه هه‌تا قل أعوذ برب الناس نه‌به‌وه نه‌وعه‌ی هاتیه: (يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ) (البقرة 129)، که‌ینئ تیلاره‌و کرا، نه‌و ذاته قیرانه ده‌کا، که‌قیرانه‌ی کرد فی‌علم‌ن نه‌وه عیلاقه دروست بوو،

باشه که پيغمبره که هات تيلاوہی ناياتی كهونیی كرد، ئهو ذاته جناب عالی چی دهكا؟
 موعانده دهكا، نالی وه لا ئهمن بهندی قورنان نايهتی فولانيم گئی لی بوو ئیمانم پئی نییه، ئهوه
 عینادی نییه، ئهوه ئیستیماع نییه، ئهوه گئی نه دانه (من ألقى السمع)، ئهوه ئیلقائی نییه، ئهوما موعانده
 ئهوهیه ههموو له حظهك ناياتی خوای كهونیی دهبینی خهلقیی دهبینی ئهوجا خوی گیل دهكا،
 ئهوجا به عهكسی وهی دهكا، ئهوه عینادی كردنه.

عینادی ئهوهیه مهئلهن بابهك به مندالهكهی بری بهكورهكهی بری كورم جغارهی مهكیشه، ئهویش
 ئهگهر هاتوو گوتی لو جغارهی نهكیشم؟ پئی بری ئهوه تهقریر ئهو سهد و قسور نهخوشیه جغاره
 دروستی دهكا، ههر له دهوهوه له لیوهوه نهخوشی ههیه ههتا نوسینگ، له سهرهطان بیست نهوع
 نهخوشی ههیه جغاره دروستی دهكا، كابر اش بلی وه لاهی ئهوهام پئی باشه بمهیه موخته بهر نیشانم
 دهی تهجرو بهتهن، بابهكه بیباته ناو موخته بهر ئهو ههموو سیانهی سی بهشهری نیشان بدا، كه
 ئهگهر هاتوو ذاتهك ههفت سار جغارهی كیشا روژی پاكهتهك ئهوهنده نيكوتینه لهناو سینگ
 ههیه، لهناو سیهكانی ههیه پیشانی بدا پیشانی قهلبی بدا، ذاتهك ئهونده جغارهی كیشابی تهماشای
 دلای كه بزانی دلای كووه، ذاتهك ئهونده جغارهی كیشابی تهماشای دم و چاوی بكه، تهماشای
 خینی بكه، ئهوانهی ههموو دیت.

پاشان ئهدی جغاره نهكیش، ئهویشی نیشاندا، ئهوانهی ههموو نیشاندا بابهكه، پاشان ئهوجا بری
 وه لاهی ئهوجا بهگیت ناکهم، ئهوه عینادییه، ئاه تهحدات دهكهم، ئیلا دهكیشم، ئهوه عینادییه،
 ئهوما كه شتهکی مهكتوب یا مهطوبعی بینته دهستی ئهوه شهرت نییه عینادی بی، قهناعهتی
 پئی نییه، عینادی بهشتهکی دهگوتری فیعلهن مهلموس بی، به موخته بهر ئیثبات کرابی، بهواقیع
 تهبهین کرابی، بگیری ببیندری، ئهگهر هاتوو ههزارهها تهجرو بهشی لهسهر کرا نهفسی نهتیجهی
 بی، ئهوه جغارهی ئهلعانی ههیه ههرکی ئهونده ساره کیشای روژی پاكهتهك نهفسی نهتیجهی دی،
 نهفسی حالهتی لو دروست دهكا، ئهوه نایهته، ئهوه پئی دهگوتری نایهتی كهونیی.

ئهو جناب عالیه ئهوها دههات موعاندهی ئهو نایهتهی دهکرد، (كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا
 عَنِيدًا) (المَدَّثَر 16) ، باشه بالمقابل خودا چ دهكا؟ ههر له دونیا (سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا) (المَدَّثَر 17)،
 كهلمههی ئیرهاقی ئیستیعمال کردیه، ذاتهك ئهگهر زور ماندی بکری، سهد جار پئی بری برؤ سهر
 ئهو قهلاته و وهره خواری هیچ راوهستانیشت نهبی، بگاته حالتهك هیچ ههناسهی نهیی، ئهوه
 رههقه، ئهها دهرین ئهگهر زور نهزیهتی دا زوری ماندی کرد دهرین ههناسهی بری، وهکی
 نهفسی وهردهگری خره خری بی، ههرچی قورگی ههرچی سنگی ههیه ههمووی كانه شهنق

شوق دهبی، ئهوه ئیرهاق کردنه، ئهوه تهمثیل نییه ها، باری تهعالا حقیقهت پیشاندهدا، (سأرهقه) لهچ؟ (صعودا) یهعنی حیاتی، مهعیشهتی، وجودی، لهسر دنیا ئهوه ههمووی صفحهکه، لایهکه، لای ماتهبهقای ناخیرهتیشی ههمووی دهکمه صهعود، ئا ئهوههای لیدهکههم. لویه تهماشا بکهن کافرهمکان موجریمهکان طهواغینهکان تهماشای حیاتیان بکه، ههمووی کانه نهفسی برایه لهترسان، ههموو ههناوی برایه پارچه پارچه بووه، لهبهرئهوهی فیعلن ناگاته مهقاصیدی قوصوای خوئی، مهتلن سهقفهکی دانایه مستهوایهکی دانایه له دهولمهندی لهبوون لهمیشکی خوئی، ههر غاره غاره نایگاتی لویه ئیصراحتی نییه، ئا ئهوه ئیرهاقه، نهک بهقه تاقهتی خوئی ئیش بکا، گهیشه ئهوه مستهوایهی فیعلن هیچ ئیصراحت و زهتی نهمایه، باری تهعالا ئهوها لهو زاتهی دهکا، کی وه دهکا؟ فرمویتی (سأرهقه) نهتیجهکه لهدهست باری تهعالییه، لو؟ چونکی ئهوه ههموو جومله شتهی لهناو داخیلی نهبوو، قهناعهتی بهخهلق نهبوو، قهناعهتی بهجهل نهبوو، قهناعهتی به تمهید نهبوو، موستهحهقه ئهوههای لیبی، ئهوه ههمووانه ئایات بوون، خهلقهکه ئایهت بوو، جهلهکه ئایهت بوو، تمهیدهکه ئایهت بوو، ههمووی ئایاتی خهلقی بوون.

لهگهر ئهوهش وهکو ئهوه زاتهی که بردمانه ناو موختهبهر پشانی زهرهری جغارو ئهزیهتی و دهردی و تهجروبهمان لهسر زاتی کرد، ئینسانیتکه ئینسانی چاک و سهحیمان نیشان دا که جغارهی ناکیشی، ئهوجه ئهوه ههمووانهی دیت ئهوجه عینادیش دهکا، موستهحهقی بی، چی لی دهکا باری تهعالا؟ به جیی دلی لهسر دنیا؟ نهخیر، ئیذن له نهتیجه چمان لو دهردهچی؟ باری تهعالا لایمزال فاعیله، باری تهعالا ئیستیفالهی نهدایه له خوایهتی خوئی، باری تهعالا وازی له کورهی ئهرز نههینایه، باری تهعالا والعیاذ بالله غافل نهبووه، مهوجوده.

نهفسی ئهوه (الله)یه چی به فیرعمون کرد، چی به قارون کرد، چی به نهمرود کرد، نهفسی (الله)یه، ئهوها له عبدالکریم قاسم دهکا، ئهوها له عبدالسلام عارف دهکا، ئهوها له فلان دهکا، ههتا ناخیری، ئیذن طهواغیت ههمووی لهبن دهستیتی، خانه خانه خهلقی کردیه، ئیهمالی دهکا؟ نهخیر، خوئی خهلقی کردیه خوئی جهعلی کردیه ئهوه ههموو ئهمواله ئی و بییه، ئهوه وهکیل بوو وهکو شریکهی ئهفریقی بیلا تهشبییه کو وهکیلی دادهنا، موبایهعات وهکیلی ههبوو له جیههک له مهصدهرهک له مهخزن مهواد غیزائییهکهی خواردنهکهی دههینا تهوزیعی دهکرد، بهس پهنجهی له ناو دانا با حهرام بوو لی، وهکیله ئهوه ذاتش ئی خوئی نییه، خوئی نه خالیقه نه جاعیله، حهقی

ته‌صهر و فی پی نه‌دایه نیلا و فی قائمیه موعه‌یهن که نه فورئانه‌یه، و فی نه قائمیه ده‌بی نه‌ذاته نیش بکا، نه‌گهر نه‌وهای نه‌کرد عینادیه.

هرچی ده‌بینی، هرچی گئی لئیه، هرچی نیحتیکاکی له‌گهل ده‌کا، نایه‌تی خواجه، له‌گهر نه‌وش عینادی ده‌کا، لویه ((سَأَرْهُقُهُ صَعُودًا)) (المدثر 17))، باری ته‌عالا نه‌و جمله نه‌مثیلانه له‌بو نه‌و‌هکه که نه‌وانه دائیمه هر له نادمه‌وه هه‌تا نه‌خیر نینسان له سر وجود بو‌وینه مه‌طاری شیاطین، شیاطین له‌سر وانه داده‌بزی نه‌و نه‌و عیاتانه فی‌علمن، لویی باری ته‌عالا ده‌فرمی: (إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ * فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ * ثُمَّ نَظَرَ * ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ * ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ * فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ) (المدثر)، باری ته‌عالا له‌جیگه‌ی ان شاء الله که به‌حسی شیاطین ده‌کمین عیلاقه‌ی شیطان له‌و مه‌وضوعانه وه‌کو بیلا ته‌شیه‌ه کو ته‌مثیلیه‌ک دم وچاوی نه‌و شه‌خصه‌مان له‌بو وه‌صف ده‌کا، (انه فکر) کانه ده‌ستی دانایه نه‌وها [ماموستا که‌ده‌فرمی (نه‌وها) به‌ده‌ست نیشاره‌ت لو حاله‌ته ده‌کا [ته‌فکر ده‌کا، نه‌و ته‌فکیره نه‌تیجه‌ی ته‌قدیراته، خه‌ریته دانانه، (ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ) (المدثر 20)، ده‌گاته عومقی قیچکه‌ک مایه بمری، پاشان پیاسه‌ی ده‌کا دی و ده‌چی نینتاج بکا، (ادبر) (أقدر) پاشان نه‌تیجه‌ی نه‌و حاله‌ی که نینتاجه‌ک له می‌شکی هاته نیش نیستیکبار له‌بو دروست ده‌بی، (و استکبر).

نه‌تیجه‌ی نه‌و هه‌موو وه‌حیه شه‌یطانییه له‌بو نه‌و ذاته‌ی که له‌سر نه‌رزه، نیلتیقات هیه له ناسمان له بو و محی شیاطین (وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لِيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ) (الأنعام 121)، نئه‌وه‌ی نیستیجابه‌ی ده‌کا جیهازه‌که نه‌و نیلتیقاتی ده‌کا، نه‌تیجه‌ی نه‌مه‌رکه‌ی چیه‌ه؟ (فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ) (المدثر 24)، نه‌وه نه‌تیجه‌که‌یتی، نی‌ذن هر نینسانه‌ک هر نینسانه‌ک هه‌موومان موعه‌رضین له بو نه‌و حاله‌ته‌ی بیینه به‌دیلی شه‌یطان له‌سر کوره‌ی نه‌رض، باشه که‌ینن حیمایه‌ی خومان ده‌کمین نه‌بینن، فی‌علمن، نه‌گهر نیحساسمان کرد خالیق (الله)ه، جاعیل (الله)ه، مومه‌هید (الله)ه، نه‌وه‌ی ته‌عامولی له‌گهل ده‌کمین له‌مه‌خلوقات الله ته‌مه‌یدی کردیه، هه‌مووی نیاتن، موعانه‌ده نه‌کردن له‌گه‌روه‌ی نیمان دروست ده‌کا له‌داخیل.

خوا نی‌ذن فاعیله نه‌وله‌ن به‌خه‌لق پاشان به‌جه‌عل پاشان به‌ته‌مه‌ید، نه‌وه نه‌و سی فی‌علمه ده‌بی له‌ذاتی له‌داخیلی نه‌و ذاته‌ی ته‌مرین بکری، که‌ینن ته‌مرین کرا نا نه‌و سی فی‌علمه له‌بو ذاتی باری ته‌عالا له‌ داخیلی دروست ده‌بی، فی‌علمن نه‌وجه ته‌سلیمی خالقیه‌تی خوی ده‌بی، ته‌سلیمی جاعیلییه‌تی خوی ده‌کا، ته‌سلیمی ته‌مه‌یدییه‌تی خوی ده‌بی، نه‌وه فی‌علمن بالنتیجه‌ی خوی به‌و حه‌قیقه‌ته‌ی

دهناسی، ئهو ومختی فیعلهن که خوای بهو حهفائیقانه ناسی، بهو حهفائیقانهش دئ عیبادهت دهکا، ئهو ومختی باری تهعالا ئهو عیبادهتهی لی قبول دهکا.

خودا لو خاتری گهورهیی خوی هرچی ئهسبابی ئهو حالتهی ههیه لهبزمان دروست بکا این شاء الله، خوی تهرشید و تهصویدمان بکا این شاء الله، ئیمانی حهقمان به نسیب بکا این شاء الله تهعالا. أقول قولي هذا واستغفر الله لي ولكم سبحان ربك رب العزة عما يصفون و السلام على المرسلين و الحمد لله رب العالمين.

عوزرم ههیه لهبو ئهوهی بهعزه برایهک سوئالیان لی کردبووین له وهرقه جوابمان نهدايتهوه، ئهوهامان دانایه این شاء الله ههرسی دهرسهک چارهمین دهرس بیته سوئال و جهواب، سی دهرس ماده چارهمینان بیته سوئال و جهواب، ئهوجا ئهگهر خودا تهوفیق بدا این شاء الله له خزمهنتان ماین به زیندیاتی چ مانیهکیش نهوو له دوو دهرسی پاشی ئهو دهرسهی سوئالهکانی قهدیمیش این شاء الله جواب دهدهینهوه، له گهل سوئالینکه که دروست دهبی، خودا له ههموو لایهکمان قبول بکا این شاء الله.

کی سوئالی ههیه؟ ئیستفسار، تهوضیح، تهعلیق، نهصحته،..... بهلی له لای راستهوه بهلی،(پرسیار). (وهلام) بهلی باری تهعالا که دهفرمی: (وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ) (النحل 68) مهخلوقه یان نا؟وهلام:مهخلوقه. چاکه، ئاهو تیلاوهیهی که باری تهعالا بهحسی دهکا له قورئان مهفهومی کهلیمهی تیلاوه لهگهل تهرتیل موختهلیفه، تیلاوه یهعنی موجهسهم دروست کردنی حالته له پیش چاوی موقابیل، موجهسهم دروست کردنی حالته له پیش چاوی موقابیل.

مهئلهمن پیغمبهر صلی الله علیه و سلم قورئانی لو هاتیه هرچی ئهو کردیتی به فیعل تهجسیدی حکمهکهیه، تیلاوهیه له بو موقابیل، ئهوه له لیسان، باری تهعالا که فهرموویهتی ئهوه وهحیه، له عهینی وهقتیش تیلاوه دهکری، ئهوهش لهگهل تازه که بهحسمان کرد ئایهته گوتمان ئایهت دوو نهوعی ههیه ئایاتی کهونیی و ئایاتی شهرعی، ئهوه ئایهته شهرعیهکهیه ئهوهش وهکی ئایهته کهونیهکهی مهخلوقیهکهی دهبی فیعلهن به تفصیل به تهذقیق به لهسهرهودئی به موجهزهئی به شینهیی طهرح بکری، ئهوه تیلاوهیه.

که ئهوهی کرد پیغمبهر صلی الله علیه و سلم کانه پیغمبهر صلی الله علیه و سلم کوو ئهو ذاتهی بباته ناو موختهبهر بلی چیا ئهوها خهلق بووه، حوشر ئهوها خهلق بووه، عارد وعاسمان ئهوها خهلق بووه، لهپیش چاوی، ئهوهش دهبی ئهوه قورئان دهبی ئهوه نهوعی تیلاوه بکا له بو موقابیل، ئهوها تفصیلی کا، تهشریحی کا، تهبیینی کا، ئهوه ههموو مهفهومی تیلاوهیه، که

گوتمان ئەو ئاياتى شەرىئەت، ئەو جوزئە لە ئاياتى كەونىي، ھۆردووك پىكەو تەطابوق دەبى ئەوجا ئاياتى كول دروست دەكا.

مەئەلەن بارى تەعالا لە قورئان بەحسى شەمس دەكا: (وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا) (الشمس 1)، بەحسى ئەو شەمسەيە ھەرچى مەربوطە بە وجودى ئەو شەمسەيە بە خەلقى ئەو شەمسەيە بە چۆنەتى ھەرەكەو نەشاطى ئەو شەمسەيە لەو قورئانەي مەزكورە، عىلمەن ئەو شەمسەيە كە ئەو قورئانە بەحسى دەكا ماددەيە، ئايەتە، كە پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم دى بەحسى ئەو شەمسەيە دەخىنى لىزە تىلاوت دەكا دەبى ئەوھا تەفصیل و تەشریحى كا وەكو ئەو شەمسە مەوجودە، كە ذاتەكە ھات ئەوھى گىي لى بوو بەحسى شەمسى كرد پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم، كە ئىستا پىغەمبەر مەوجود نىيە مەئەلەن جەنابت (وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا) ت خىند، دىي رادەوھستى بەرامبەر شەمس، ئەو شەمسە، عومرت سى و قسور سارە تەماشائى ئەو شەمسە ئەو رۆژەي دەكەي، لەمەو پاش نەخىر بە نەوھەكەي تەماشائى دەكەي، بارى تەعالا كە دەفەرمى (وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا)، ضوحا ھەيە، باشە كوو لەبۆ شەمس ضوحا دروست دەبى؟ ضوحا بە نەسبەت كورەي ئەرۋە، ئائەو كورەي ئەرۋە گۆي زەمىن دەوھرانى ھەيە، شەمسىش دەوھرانى ھەيە، دەبى ئەو دەوھرانە دەوھرانى شەمس لەگەل دەوھرانى كورەي ئەرۋە تەوافوقەكيان ھەبى لەگەر يەك، نەوھە زەمەنەك دروست بىي.

مەئەلەن ئەو عارەدە بە بىست و چار سەعات دەسورئى، لە جىيەك ضوحايە لە جىيەك لەيلە، لە جىيەك فەجرە، ئىذەن ھەرەكەي ھەيە ئەو كورەي ئەرۋەش ھەرەكەي ھەيە، ئەو شەمسەش ھەرەكەي ھەيە، ئەو شەمسە بەو ھەرەكەيەي يەك جوملە شت دەدا ھەتا ئاوا دەبى، ئەو عارەدەش كە ھەرەكەي دەكا يەك جوملە شت لەو شەمسەي و ھەردەگرى، لەو رۆژەي و ھەردەگرى لەبۆ ژيانى خوى، ئىذەن ھاتە ناو ھەيات، ذىھن، ئەو ھەموو تەشریح و تەفصیلە تىلاوھەيە، بەحسەكە لە كىندەرنىيە؟ ئايەتەكە لە قورئان، ئاياتى شەرىئەيە، كەبارى تەعالا فەرموئى (وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا) (الشمس 1).

ئەگەر جەنابمان ھات قورئانى خىند (وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا * وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاها * وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا * وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا) (الشمس)، [مامۇستا ئەو بەشەي لە قورئان بە خىراي خىند وەكو خەتم كردن] ئەبەو نەوھەي ئەو تىلاوھ نىيە و تەرتىلش نىيە، ئەو جانيز نىيە ئەو نەوھە خىندەنە، كە گەيشتە خزمەتى ئايەتى (وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا) فىعلەن دەبى موعايەشەي ھالەتى والشمس و ضحاها بكا، بىلا تەشبيھ ئەگەر ئايەتى قورئانى بەقەد كەلىمەي قىف راوھستە، كە مەرور دروست دەكا لە بۆ سەيارە،

ئەوئەندەش مەقامى نەبى لە بۆ داخىلمان، ئەو وەختى دەبى ئەمە موراجەعەى خۇمان بکەين بەرامبەر قورئان، موراجەعەى ئیمانمان بکەين بەرامبەر ذاتى رب العالمین.

مەئەلەن مەرورەك دەتەوئ بپەرپەو قانۇن ھەبە دەبى لە سەر خەتخەتۆكەكان بپەرپەو ھەرکە ھاتىبە سەرى كەنارى جادە فوجئەنەن پىتى گۆت قىف، ئەتوو رادەوئەستى، موفاجەئەشە لەبۆت، ھەرکە گۆتى قىف رادەوئەستە رادەوئەستى، چونكى لۆ؟ خەتوئەت ھەبە لەوانەبە سەيارە لىت بەدا، سەرت بىشكىنى دەستت بىشكىنى، لەو ئەتەنەبەى ئەگەر سەيارەش لىت بەدا ئەو مەسئول نىبە سەبەق، ئەتوو مەسئولى خۆت، ئەقەئەن دەبى ئەو نەبەتە (وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا) ئەوئەندە لە داخىلمان دروست كا رادەوئەستىن لە سەرى.

خودا مەخسەدى چىبە؟ (وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا* وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا) لەگەل چىتى؟ ئا ئەو تەشرىحە تىلاوئەبە، نەبەتەى خاوبە، ئەو نەبەتەبە بەحسى ئەو شەمسەى دەكا، كە دىم تەشرىح و تەحوىلى ھالەتى شەمس دەكەم لەگەرەوئ تەطابوق دەبى، ئەو وەختى ئەو تەنەبە دروست دەبى لە داخىل كە بارى تەعالا ناوى نەبە (وَيُزَكِّيهِمْ)،

بەلئى، سونالەتەكە. ھەقت سوتە پاشان دەگەرئەنەو سەر جەنابەت، ئەموال بەلئى ئەموال گوتمان ھەرچى ھەتا ئىستە لە مەھاکم كەبەرايەك جەزى لەسەر دەرچى، مەئەلەن قەردارە لە وەرەقەكەى دەنوسرى لە وەرەقەكەى شورطەى دەنوسرى ئەو ئەموالى، يەجەز ئەموالە المنقولە و غير المنقولە، گوتمان مەنقولەكە پارە و زىر و دۆلار و زىو و ئەو شتەنەبە كە ھەلەدەگىرى دەبەخەبەتە ناو جانتەبەكەى و دايدەنئى و ھەلەدى، ئەو ئەموال مەنقولەى پى دەگوترى، ئەموال غير منقولە چىبە؟ عىقارەتە سەھەبە، عەرزى جەنابەت بى، عىماراتە عارەدە خانىبە ئەوانە ھەمووى ئەموالى غير مەنقولەن، ئەگەر سەفەرى كەرد پى نەكەرى لەگەر خۆى بىنابەت، ئەو غير مەنقولەبە، ئەوجە بارى تەعالا ھەمووى ناوانەبە ئەموال، كى دایەتى؟ (وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا) (المذثر 12) (ئەو زىاد دەكا (مَمْدُودًا) تىجارەتى پى دەكا.

بەلئى گوتمان دەوئەرانى عارەد دەوئەرانى رۆژبەش ئەو نەوئەك دەسورى ئەوئەش نەوئەك دەسورى، ھەردووكەش نەوئەك دەسورىن، ھەمووى نەوئەك دەسورى (وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ * وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ) (بەس) نەفسى شت عارەد دەسورى، دىقەت بەدە سەعاتى خۆت ئەگەر سەعاتت بەو نەوئەبە بى سەعات مىلى سەعات عەقرب الساعە ئەوئە [مامۇستا بە دەست نىشان دەدا سەعات چۆن دەسورى] دەسورى لەچەپەو لەبۆ راست، عارەد لەراستەو لە بۆ چەپ دەسورى عەكسى ئەنەو ئىتەبەھەبە، سەعات ئەوئە [مامۇستا بە دەست

نیشان دەدا سعات چۆن دەسورئ] دەسورئ ئانیەژمیری سعات ئەوها] مامۆستا بە دەست نیشان دەدا سعات چۆن دەسورئ] دەسورئ دیقەت دئ عارد کوو دەسورئ؟ عەکسی وهی رۆژیش وهکی عاردی دەسورئ ئەو حەرەکهیه ضوحا دروست دەکا، فەجر دروست دەکا، نەهار دروست دەکا، لەیل دروست دەکا، دەورانی عاردو هەموو مەجموعەى شەمسیه.

ئەمما شتەکیئەکه ئیضافەکه کابرای حاجیش مام عەولاش که دەچیتە مەککەى لە دەوری بەیت دەسورئ، دەزانی ئەویش بەعەکسی ئیتیجاهی سعاتە، ئەویش عارد کوو دەسورئ ئەوها لە راست لە بۆ چەپ رۆژ لە راست لە بۆ چەپ کەون هەمووی لە راست لە بۆ چەپ دەسورئ، حاجیش لە راست لە بۆ چەپ دەسورئ، عارد که ئەوها دەسورئ ئەوه تەسییح و سەجده بردنە لەبۆ خواى، رۆژ نەفسى شت، مام عەولاش که دەسورئ لە دەوری بەیت دەلی لیبیک اللهم لیبیک لاشریک لک لیبیک، ئیذەن هەمووی مام عەولآ و عاردو عاسمان هەمووی یەک کوتلەیه لەبۆ یەک خودای سەجده و تەسییح دەکا، خودا لە مام عەولآ و لە مەش قبول بکا.

بەلی، سوئالی دى، تەمەید، بەحسى عاردمان کرد گوتمان عارد ئەبەر نەوعیه، ئەگەر بەهاتبا قیچەک لیژ بایە یان لۆ دابەزین یان لۆ سەرکەوتن، مەثلەن باران دەبارى باران لەسەر ئەو عاردەى رادەوہستا؟ چاکە، باران ئەگەر ئەوها قەترە قەترە نەباریبا، وهکو ئاوی مۇخەى ئەوها بەهاتبا، ئەو عاردە ئیستیفادەى لئ دەکرد خۆ ئاوهکه نەفسى ئاوه عاردەکه نەفسى عاردە یەعنە.....